

CURS ACADÈMIC: 2003-2004

LLICENCIATURA:

COMUNICACIÓ AUDIO-VISUAL I

CURS: Primer

Codi:	20722
Assignatura :	GÈNERES INFORMATIUS I INTERPRETATIUS
Tipus d'assignatura:	Tr
Número de crèdits:	10
Professorat:	Teoría: Xabier Arkotxa (Gr. 01) Práctica: Xabier Arkotxa, Elvira Altés, Marta Sabater
Quatrimestre:	2n

OBJECTIU DE L'ASSIGNATURA

L'assignatura de Gèneres informatius i interpretatius vol proporcionar als alumnes les bases teòriques, els arguments crítics i les eines pràctiques que els permetran observar l'evolució dels gèneres en els mitjans i, al mateix temps, la seva aplicació en el desenvolupament d'una tasca professional adaptada als canvis que reclama la societat de la informació.

Els criteris de classificació dels gèneres són diversos i, consegüentment, objecte permanent de discussió i debat. Al món anglosaxó se sol parlar de dos únics gèneres periodístics: el que serveix per comunicar fets (informació) i el que exposa i defensa determinades idees (opinió). Altres tradicions periodístiques i teòriques postulen que aquesta classificació és incompleta i poc realista, perquè la informació inclou generalment interpretació en graus

diversos. Una proposta intermèdia estableix tres tipus de gèneres bàsics: la informació, la interpretació i l'opinió. La distinció entre els gèneres és pedagògicament recomanable alhora que planteja força dubtes, la qual cosa justifica l'importància d'una assignatura com aquesta, sobretot per potenciar la reflexió de l'alumne i futur professional del periodisme sobre aquests conceptes aplicats a l'elaboració de comunicació periodística

TEMARI

1. Realitat i representació de la realitat: la intermediació. Les versions periodístiques de la realitat. El discurs informatiu. Recursos informatius, narratius i descriptius.
2. Mites i ritus de la tasca informativa: objectivitat, imparcialitat, distanciament, veracitat, precisió i rigor. Coneixement comú i coneixement científic.
3. Origen i evolució dels gèneres periodístics.
4. Informació, interpretació i opinió: fronteres i falses fronteres.
5. Els gèneres periodístics i els suports mediàtics (impresos, audio-visuals, electrònics). Diverses classificacions.
6. Gèneres i estils.
7. La interpretació en el marc de la societat de la informació.
8. La crònica. El cronista: informador especialitzat i testimoni dels fets. Tipologia i models: crònica informatiu/interpretativa, crònica interpretativa/informativa i crònica d'opinió. Crònica principal i crònica complementària. Estructures, formats i estils. La crònica en les diverses seccions i àrees especialitzades d'un mitjà. Adaptació de la crònica a altres suports mediàtics (audio-visuals i electrònics). Preparació i estructura de la crònica.
9. L'entrevista. L'entrevistador: aptituds i coneixements. L'entrevista com a font informativa i l'entrevista com a gènere periodístic. Tipologia i models: de la informació de cites a l'entrevista de personalitat. Estructures, formats i estils. L'entrevista en les diverses seccions i àrees especialitzades d'un mitjà. Adaptació de l'entrevista a altres suports mediàtics (audio-visuals i electrònics) Preparació, realització i projecció de l'entrevista.
10. El retrat: gènere autònom i recurs complementari (especialment, de l'entrevista). Recursos del retrat. Estructures, formats i estils.

11. El reportatge. Tipologia i models: del reportatge informatiu/interpretatiu al reportatge creatiu. El reportatge d'interés humà. El gran reportatge. Estructures, formats i estils. El reportatge en les diverses seccions i àrees especialitzades d'un mitjà. Adaptació del reportatge a altres suports mediàtics (audio-visuals i electrònics). Preparació, realització i projecció del reportatge.
12. Altres peces periodístiques informatiu/interpretatives: l'informe. Estructura, format i estil.

BIBLIOGRAFIA BÀSICA

BALSEBRE, Armand; MATEU, Manuel i VIDAL, David: *La entrevista en radio, televisión y prensa*. Cátedra, Madrid, 1998.

BASTENIER, Miguel Ángel: *El blanco móvil. Curso de periodismo*. Ediciones El País, Madrid, 2001

GRIJELMO, Álex: *El estilo del periodista*. Taurus, Madrid, 1997.

MARTÍNEZ ALBERTOS, José Luis: *Curso general de redacción periodística* (edició revisada).

NUÑEZ LADEVEZE, Luis. *Introducción al periodismo escrito*. Barcelona, Miel, 1995.

BIBLIOGRAFIA COMPLEMENTÀRIA

ARMAÑANZAS, Emy; DIAZ NOCI, Javier i MESO, Koldo. *El periodismo electrónico*. Miel Comunicación. Editorial Ariel, Barcelona, 1996.

BARRIL, Joan: *Álbum de cromos*. Edicions La Campana. Barcelona, 1988.

BEINHART, Larry: *Parte de guerra*, Ediciones B, Barcelona, 1995.

BERSTEIN, Carl i WOODWARD, Robert. *Los días finales*. Editorial Argos-Vergara, Barcelona, 1976.

FALLACI, Oriana: *Entrevista con la historia*. Editorial Noguer, Barcelona, 1975.

GOMIS, Llorenç: *Teoría dels gèneres periodístics*. Centre d'investigació de la Comunicació, Generalitat de Catalunya, Barcelona, 1989.

KAPUSCINSKI, Ryszard: *La guerra del fútbol y otros reportajes*, Editorial Anagrama, Barcelona, 1992.

LEGUINECHE, Manu y otros, *Los ojos de la guerra*, Madrid, 2001

MADUEÑO, Eugeni i ROVIRA, Bru, *Notícies del més enllà. El reporterisme en*

premsa. Barcelona. Pòrtic, 1999.

SALAS, Antonio, *Diario de un skin*, Editorial Temas de Hoy, Madrid, 2003

SAN AGUSTÍN, Arturo. *M'agrada que em faci aquesta pregunta. L'entrevista en Premsa*, Barcelona, Pòrtic, 1999.

VICENT, Manuel: *Retratos de la transición*. Penthalon Ediciones, Madrid, 1981.

WALLRAFF, Günter: *El periodista indeseable*, Editorial Anagrama

Cabeza de turco, Editorial Anagrama, Barcelona, 1987.

PRÀCTIQUES

Al llarg del quadrimestre es realitzaran pràctiques enfocades a l'elaboració de textos amb les característiques dels gèneres explicats a classe, fonamentalment cròniques, entrevistes i reportatges. Entrevistes i reportatges es treballaran en grups de 3 o 4 persones, si bé l'elaboració final serà individual.

MÉTODO D'AVUACIÓ

Serà permanent i continuada, a partir de pràctiques puntuables que es concretaran en l'elaboració d'un mínim de dos cròniques, dos entrevistes y dos (o un) reportatge.

Cap al final del quadrimestre, es realitzarà un examen liberatori de la teoria explicada durant el curs.

Les qüalificacions obtingudes a la part pràctica de l'assignatura i a la part teòrica NO FAN MITJA. S'han de tenir aprovades les dues parts per superar el curs. Les qüalificacions obtingudes a la part pràctica de l'assignatura suposen dos terços de la nota final i les de la part teòrica, un terç.